

Kız ve Ay Su Samuru

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Ay Su Samuru

Ebru Mina TOMURCUK

Her akşam, gökyüzü yumuşak ve mor bir renge büründüğünde, kız nehre doğru yürürdü. Turkuaz elbisesi hışırdar, hardal rengi hırkası onu sıcak tutardı. Çiçekler için küçük, örgü bir sepet taşırdı. Nehir akarken sırlar fısıldar, ay ise gümüş bir para gibi yükselirdi. Dünyanın sakın ve nazık hissettirdiği bu sessiz zamanı çok severdi.

Bir gece, sazların yakınında bir şey suya daldı. Kız dizlerinin üzerine çöktü ve suya baktı. İki yuvarlak kehribar göz ona baktı. Kolundan daha uzun olmayan, ay ışığında mavi parlayan gümüşü gri tüylü küçük bir su samuruydu. Bir patisinin etrafında küçük beyaz bir çiçekle ince bir saz halkası vardı. Su samuru gözlerini kırptı ve suyun altına daldı.

Kız kımıldamadı. Açık ellerini dizlerinin üzerine koyarak bekledi. "Sorun yok," diye fısıldadı yumuşakça. "Sana zarar vermeyeceğim." Ay su samuru yeniden dışarı baktı, krem rengi göğsü parlıyordu. Küçük bıyıkları seğirdi. Kız en sıcak gülümsemesini gösterdi. Yavaşça, su samuru meraklı ama temkinli bir şekilde yaklaştı. Ateş böcekleri nehrin üzerinde süzülüyor, küçük fenerler gibi parlıyordu.

Her gece kız aynı yere döndü. Bir tutam tatlı nehir otu getirip düz bir taşın üzerine koydu. "Senin için," dedi. Su samuru sazların arasından izledi, uzun, ucu soluk kuyruğu kıpırdıyordu. Başta kız geri çekilene kadar bekledi. Sonra ileri atıldı, otu kaptı ve gözden kayboldu. Kız güldü. "Sen utangaç birisin," dedi.

Bir akşam su samuru saklanmadı. Kıyıda oturmuş, tüylerini temizliyordu. Kız biraz daha yakına oturdu. "Benim adım Lily," dedi. Su samuru başını yana eğdi. Kız ona gününü, topladığı çiçekleri, kulağının üstündeki yıldız tokayı anlattı. Su samuru dinledi, yuvarlak gözleri hiç yüzünden ayrılmadı. Ateş böcekleri sanki onlar da dinliyormuş gibi etraflarında toplandı.

Sonra su samuru şaşırtıcı bir şey yaptı. Dönüp arkalarındaki karanlık çalılıklara baktı. Yumuşakça cıvıladı ve birkaç adım attı. Sonra Lily'ye baktı. "Beni takip etmemi mi istiyorsun?" diye sordu. Su samuru yeniden cıvıladı. Lily ayağa kalktı, kalbi hızla çarpıyordu. Sepetini aldı ve küçük yaratığı gölgelere doğru takip etti.

Su samuru onu nehrin yanındaki dar bir patikadan götürdü. Ateş böcekleri önlerinde süzülüyor, küçük yüzen yıldızlar gibi yolu aydınlatıyordu. Patika uzun eğrelti otları ve kıvrılmış kökler arasında kıvrılıyordu. Lily bu patikayı daha önce hiç fark etmemiştir. "Nereye gidiyoruz?" diye fısıldadı. Su samuru sadece kuyruğunu salladı ve ilerlemeye devam etti, tüyleri karanlıkta hafifçe parlıyordu.

Aniden patika gizli bir bahçeye açıldı. Lily şaşkınlıkla nefesini tuttu. Ay ışığında her renkten çiçek açmıştı: çan çiçekleri, beyaz papatyalar ve uzun mor süsenler. Ateş böcekleri yavaş, süzülen bulutlar halinde dans ediyor, sıcak sarı kuyrukları pırıldıyordu. Ortasından küçük bir dere şırıldıyordu. "Çok güzel," diye fısıldadı Lily. Su samuru yanına oturdu, çok gururlu görünüyordu.

Su samuru Lily'ye en sevdiği yerleri gösterdi. Onu şeker gibi kokan bir nane yamasına götürdü. Hatta yumuşak çimenlerde sırtüstü yuvarlandı, Lily'yi güldürdü. Ateş böcekleri etraflarında dönüyor, her kahkahayla daha parlak parlıyordu. "Sen komiksin," dedi Lily. Su samuru mutlu bir şekilde cıvıladı, utangaçlığı eriyip gitti.

Geceler geçtikçe Lily ve su samuru daha da yakınlaştı. Onun ateş böceklerini kovalamayı sevdiğini ama asla yakalamadığını öğrendi. O da Lily'nin çiçek toplarken hafifçe şarkı söylemeyi sevdiğini öğrendi. Bazen su samuru ona nehirden küçük deniz kabukları getirirdi. Lily onları sepetine koyar ve başını hafifçe okşayarak teşekkür ederdi.

Bir gece, bir rüzgâr esintisi Lily'nin yıldız tokasını saçından uçurdu. Toka dereye düştü ve sürüklenmeye başladı. "Olamaz!" diye bağırdı Lily. Su samuru tereddüt etmedi. Suya daldı, ince gövdesi akıntıyı yarararak geçti. Tokayı ağızıyla yakaladı ve geri yüzdü. Lily ellerini uzattı, su samuru tokayı avucuna bıraktı.

"Onu kurtardın," dedi Lily, sesi hayranlıkla doluydu. Tokayı saçına yeniden taktı. Sonra tüylerini silkeleyen su samuruna baktı. "Teşekkür ederim," dedi. Su samuru eline burnunu dayadı. O anda Lily gerçek arkadaş olduklarını anladı. Ateş böcekleri sanki kutluyormuş gibi etraflarında parlayan bir halka oluşturdu.

O geceden sonra su samuru Lily'ye tamamen güvendi. O geldiğinde artık saklanmıyordu. Bunun yerine, mutlu bir köpek gibi kuyruğunu sallayarak onu karşılamaya koşuyordu. Birlikte gizli bahçeyi keşfeder, yeni çiçekler bulur ve ateş böceklerini izlerlerdi. Lily hikâyeler anlatır, su samuru da yuvarlak gözleri dostlukla parlayarak dinlerdi.

Lily bahçeye küçük bir battaniye getirdi, böylece birlikte oturabilirlerdi. Su samuru düşen yapraklarla oynarken o papatya zincirleri örerdı. Bazen sadece oturup ayın nehrin üzerinde yükselişini izlerlerdi. "Sen benim en iyi arkadaşımsın," diye fısıldadı Lily bir gece. Su samuru cıvıladı ve başını onun dizine koydu. Ateş böcekleri etraflarında yumuşakça parladı.

Kız, dostluğun güvenle büyüdüğünü öğrendi. Utangaç bir su samurunun yaklaşmasını beklemek gibi sabır ister. Tatlı otları ve nazık sözleri paylaşmak gibi nezaket ister. Ve gece gece zaman ister, ta ki tesadüfi bir karşılaşma harika bir şeye dönüşene kadar. Ay su samuru ona bunu öğretmişti. Ve o bunu asla unutmuyacaktı.

Ve böylece, her akşam ay nehrin üzerinde yükseldiğinde, Lily gizli bahçeye yürüdü. Arkadaşı her zaman bekliyordu. Yıldızlar uykulu hale gelene kadar keşfeder, oynar ve gülerlerdi. Ateş böcekleri eve dönüş yolunu aydınlatırdı. Ve Lily yatağına girdiğinde, dünyanın en şanslı kızı olduğunu bilirdi.